

opusdei.org

”Att kunna korrigera sig tillhör de visa!”

Mercedes Alexanco, mor till sex barn: ”I mitt liv har jag kritiserat Opus Dei väldigt mycket.

2009-03-07

Prygelslag

I mitt liv har jag kritiserat Opus Dei väldigt mycket. Varför? Jag kan inte förklara det. Jag visste inte vad det var och pratade efter vad jag hört om det och sa förfärliga saker. Även om min mor var medarbetare, brydde

jag mig inte om att ta reda på mera om det. Jag lät mig påverkas av fördomar och hittade på alla hinder jag kunde, såväl i ord – jag hade ett förfärligt språk – som i handlingar...

Ett exempel: min make José Luis – må han vila i frid – gick till bikt hos en präst i Verket som rådde honom att läsa några andliga böcker; när jag hittade dem här och var i huset, gömde jag dem...

Eftersom jag visste att min svärdotter och min svärson tillhörde Opus Dei, attackerade jag dem på ett sätt så att min äldste son, fastän han var mycket emot Opus Dei, sa till mig: ”Mamma, säg inte sådana saker till Manolo. Du sårar honom.”

Jag kritiserade allt och alla: prästerna, de som inte var präster... Även om jag inte hade någon anledning till det, för min makes kristna exempel var så annorlunda. När han trött kom hem från arbetet

på kvällen, frågade jag honom: ”Hur är det, José Luis, hur har du haft det på mottagningen?” svarade han ”Utmärkt, idag har jag haft fjorton patienter.” – ”Jättebra”, kommenterade jag. Och han tillfogade:

– ”Ja, fast tretton hade det knapert och besvärligt ... med den fjortonde betalade.”

... och smekningar

Tills en dag – och detta betraktar jag som en mycket speciell nåd av den helige Josemaría – gick jag till kyrkan San Juan och jag fann den, konstigt nog, alldeles tom. Jag tittade runt och såg en präst i en biktstol. Jag beslöt att gå in, biktade mig och... vad det är nödvändigt att tacka Gud för botens sakrament!

År 1994 deltog jag i en helgreträtt. José Luis hade just ansökt om inträde i Verket som supernumerarie. Jag

gjorde det ett år senare och min yngsta dotter året därpå.

Folk frågade mig: ”Men hur kommer detta sig? Nu är du med i Verket, efter allt vad du har sagt!” Och jag svarade: ”Att kunna korrigera sig tillhör de visa!”

”Att kunna korrigera sig tillhör de visa!”

År 1996, när Opus Deis prelat kom till Granada, berättade jag allt för honom:

”Jag heter Mercedes och under lång tid, utan att känna Verket väl, kritiserade jag det mer än vad som kan uttryckas i ord ... Gud vare tack har jag idag blivit Din dotter. Jag vill ta tillfället i akt och på nytt be om förlåtelse och reparera allt det onda jag kan ha förorsakat. Jag skulle önska att Du talar till oss om hur vi kristna ska leva i kärlek, och försöka att aldrig tala illa om någon.”

Fadern sa till mig, med viss humor:
”Min dotter, du har gjort en offentlig
bikt, men jag ska inte ge dig någon
bot.” Och med stor tillgivenhet talade
han med mig om nödvändigheten att
förstå andra, att vara bönens
människor, leva i kärlek, hålla
tungan i styr... ”När det gäller *kritik* –
sa han till mig med ett leende, och
anspelade på det som jag hade sagt –
är det alltid *mer än vad som får
sägas...*”

Nu är jag här, tack vare Gud och den
helige Josemaría och tack vare min
make José Luis’ tålmodiga och tysta
bön i åratal.

Den som pryglas till helgon

Nu, efter lång tid, har jag insett att
den unge präst som år 1932 i Madrid
förberedde oss elever vid skolan La
Asuncion till den första
kommunionen var... den helige
Josemaría. Jag minns nästan
ingenting av honom utom att han

varje dag vid slutet av
katekeslektionen sa till oss.

”Nu ska vi gå och be ett Ave Maria...
för den som pryglas till helgon.”

”Den som pryglas till helgon”, det var
han. Faktiskt, under hela sitt liv
mötte han många motgångar, fick ta
emot många förolämpningar, som
renade honom och helgade honom.
Och några av dessa pryglslag var
det jag som gav honom.

O han, som alla helgon, har bett för
mig inför Gud, och mina *pryglslag*
har han återgäldat med
omvändelsens nåd och smekning.